

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: V. Č., narozený X, trvale bytem X,
zastoupený: JUDr. Emil Flegel, advokát, se sídlem K Chaloupkám
3170/2, 106 00 Praha 10,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, Odbor dopravy a silničního
hospodářství, IČ 70890366, se sídlem Škroupova 1760/18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 13.2.2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2023 č.j. PK-DSH/13788/22,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2023 č.j. PK-DSH/13788/22 a předcházející rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy, ze dne 21.11.2022, č.j. 2/OD-PŘEST/137/21-47-FD se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám jeho zástupce advokáta JUDr. Emila Flegela náklady řízení ve výši 15.342,-Kč, nejdéle ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 13.2.2023 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen **žalovaný** či **krajský úřad**) ze dne 7.2.2023 č.j. PK-DSH/13788/22, jehož kopie byla připojena a jímž bylo dle § 90 odst. 1 písm.

c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), rozhodnuto tak, že se mění rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy (dále jen **MÚ Nýřany** či **správní orgán I. stupně**), č. j. 2/OD-PŘEST/137/21- 47-FD ze dne 21.11.2022, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění do 22. 5. 2021 (dále jen **zákon o provozu na pozemních komunikacích**), v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. a) a § 11 odst. 1 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty v částce 2.000,- Kč (slovy dvatisícekorunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši 6.000,- Kč (slovy šesttisícekorunčeských), tak že:

I.

podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

m ě n í

rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy, č. j. 2/OD-PŘEST/137/21-47-FD ze dne 21. 11. 2022, kterým byl pan V. Č., nar. X, bytem X, uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění do 22. 5. 2021 (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. a) a § 11 odst. 1 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty v částce 2.000,- Kč (slovy dvatisícekorunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši 6.000,- Kč (slovy šesttisícekorunčeských), tak že:

- 1) se ve výroku rozhodnutí na str. 2 rozhodnutí v odstavci začínajícím slovy „Za výše uvedený přestupek se obviněnému za užití ust. § 35 písm. b) a ust. § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ukládá správní trest:“ **se slova „pokuta ve výši 2 000 Kč (slovy dvatisícekorunčeských)“ nahrazují slovy „pokuta ve výši 1 800 Kč (slovy jedentisícosemsetkorunčeských)“**
- 2) se na str. 2 a 3 rozhodnutí ve výroku rozhodnutí **dva následující odstavce ve znění:**
 - „Současně se jmenovanému ukládá podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanovené ust. § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, kdy „Paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.“, povinnost nahradit náklady řízení, které jsou tedy paušálně stanoveny částkou ve výši 1 000 Kč (slovy jedentisícekorunčeských).
 - Současně se jmenovanému ukládá podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanovené ust. § 6 odst. 2, věta druhá Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, kdy „Pokud byl přibrán znalec z oboru dopravy nebo zdravotnictví odvětví psychiatrie nebo toxikologie, zvyšuje se paušální částka podle odstavce 1 o 5 000 Kč.“, povinnost nahradit náklady řízení, které jsou tedy paušálně stanoveny částkou ve výši 5 000 Kč (slovy pětisícekorunčeských).“

nahrazují jedním odstavcem ve znění:

„Současně se obviněnému ukládá podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, v souladu s ust. § 6 odst. 1 a § 6 odst. 2 vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost nahradit náklady řízení, jejichž paušální částka byla navýšena z důvodu vypracování znaleckého posudku z oboru doprava na částku 6.000,- Kč (slovy: šest tisíc korun českých).“

- 3) se ve výroku rozhodnutí na str. 3 rozhodnutí v odstavci začínajícím slovy „Povinnost pokutu a náklady řízení v celkové výši“ se slova „8 000 Kč (slovy osmtisíckoručeských)“ nahrazují slovy „7 800 Kč (slovy sedmtisícsmsetkorunčeských)“.

II.

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu **ve zbytku** se rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, Odboru dopravy, č. j. 2/OD-PŘEST/137/21-47-FD ze dne 21. 11. 2022 **p o t v r z u j e.**

2. V žalobě bylo žalobcem zejména namítáno, že rozhodnutí je nezákonné, když odpovědnost za přestupek v dané věci zanikla, neboť prvoinstanční rozhodnutí nebylo v zákonné jednoleté promlčecí lhůtě vydáno a doručeno. Žalobce odkázal na znění citovaných paragrafů 29 písm. a), 32 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**). V daném případě prvoinstanční správní orgán (tj. MÚ Nýřany) ve věci vydal rozhodnutí č.j. 2/OD- PŘEST/137/ 21-31-FD dne 2.11.2021. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, které bylo rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje č.j. PK-DSH/499/22 ze dne 24.2.2022 zrušeno a vráceno k novému projednání. Prvoinstanční správní orgán následně 21.11.2022 vydal rozhodnutí č.j. 2/OD-PŘEST/137/21-47-FD, jež bylo žalobci doručeno téhož dne. Uplynutím promlčecí doby došlo k zániku odpovědnosti za přestupek a žalovaný proto byl povinen řízení zastavit dle ust. § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky (*Správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže odpovědnost za přestupek zanikla.*). Dále bylo uvedeno, že dle ustálené judikatury rozhodnutí musí být v zákonné jednoleté lhůtě vydáno a musí i nabýt právní moci (být doručeno). Takto opakovaně judikoval Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**). Např. v rozsudku ve věci spis. zn. 3 As 57/2004 ze dne 15.12.2005 výslovně konstatoval, že „*ve lhůtě jednoho roku od spáchání přestupku musí rozhodnutí o přestupku nabýt právní moci. Správní orgán musí k prekluzi přiblížit z úřední povinnosti, a není proto třeba, aby ji pachatel namítal. Procesním důsledkem zániku odpovědnosti ve smyslu § 20 odst. 1 zákona o přestupcích je, že správní orgán nemůže řízení o přestupku zahájit a v řízení již zahájeném pokračovat, a to bez ohledu na to, zda okolnost, která je důvodem zániku odpovědnosti, nastala v řízení prvostupňovém nebo v řízení odvolacím.*“ Rovněž bylo uvedeno, že k vydání rozhodnutí a jeho doručení v jednoleté prekluzivní lhůtě v daném případě nedošlo, když první rozhodnutí bylo vydáno dne 2.11.2021 a zánik odpovědnosti za přestupek nastal dne 3.11.2022. Druhé rozhodnutí ve věci přitom prvoinstanční správní orgán vydal až dne 21.11.2022, tedy 19 dní poté, co ve věci nastal zánik odpovědnosti za přestupek. Správní

orgán musí k prekluzi přihlížet z úřední povinnosti, a není proto třeba, aby ji pachatel namítal. Závěrem žalobce navrhl, aby soud rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2023, č.j. PK-DSH/13788/22, a rozhodnutí Městského úřadu Nýřany ze dne 21.11.2022, č.j. 2/OD-PŘEST/137/21-47-FD, současně požadoval náhradu nákladů řízení bez specifikace.

3. **V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 7.2.2023** žalovaný mimo jiné uvedl, že ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobce dne 31.1.2021 v době okolo 11:50 hod. jako řidič motorového vozidla tov. zn. Mercedes Benz, RZ: X, na veřejně přístupné vozovce místní pozemní komunikace v obci Lipno, okres Plzeň-sever, před domem č. p. 23, ve směru jízdy od

vozovky pozemní komunikace III/18057 k přehradě Hracholusky, se při průjezdu levotočivé zatáčky nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní a své chování nepřizpůsobil stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích a nejel po pozemní komunikaci vpravo, při pravém okraji vozovky, aniž by mu v tom bránily zvláštní okolnosti, při průjezdu levotočivé zatáčky vjel do protisměru, přičemž se střetl levou přední částí jím řízeného vozidla Mercedes-Benz, RZ: X s přední částí protijedoucího vozidla VW Transporter, RZ: X řidiče V. D., nar. X. Při dopravní nehodě došlo k hmotné škodě na obou zúčastněných vozidlech a k lehkému zranění řidiče D. a jeho spolujezdce V. T., nar. X, a druhého spolujezdce A. H., nar. X, který byl přepravován v ložném prostoru vozidla, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem. Při šetření dopravní nehody dále nepředložil na výzvu policisty řidičský průkaz.

Dále bylo uvedeno, že věc byla oznámena správnímu orgánu I. stupně dne 23.3.2021, který na základě doložených podkladů vydal příkaz, který byl žalobci doručen dne 19.5.2021 a ten podal proti příkazu včasný odpor. Po provedeném řízení bylo MÚ Nýřany vydáno dne 2.11.2021 rozhodnutí, proti němuž žalobce podal odvolání, na jehož podkladě napadené rozhodnutí žalovaný rozhodnutím č.j. PK-DSH/499/22 ze dne 24.2.2022 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. V dalším řízení byl na žádost správního orgánu I. stupně vypracován znalecký posudek znalcem Ing. J. P. se závěrem, že příčinou dopravní nehody byla jízda vozidla Mercedes při levém okraji vozovky v jeho směru jízdy, a i jeho velká rychlost pro dané místo 59 km/hod. Řidič VW D. jel při svém okraji vozovky a snížil rychlost svého vozidla na 35 km/hod. Ten z důvodu, že řidič Č. jel téměř celým vozidlem v protisměru, již neměl možnost střet odvrátit. Žalobce měl možnost střet odvrátit jízdou ve svém jízdním pruhu, nebo i částečně po nezpevněné krajnici, ale jeho rychlost byla dost vysoká. Šířky vozidel bez zpětných zrcátek jsou u VW 1,84 m a u Mercedesu 1,92 m. To je 3,76 m a zpevněná vozovka má 3,8 m a vedle ní jsou rovné nezpevněné krajnice - prašné, kde i v době DN nebyl žádné závěje, nebo odklizený sníh, který by bránil pohybu vozidel po nich. Následně byl uvedený znalecký posudek doplněn, když správní orgán I. stupně položil znalci otázky, které zástupce žalobce zaslal v písemné podobě. Žalobce byl následně vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, byť vyrozumění dle § 36 odst. 3 správního řádu obsahovalo již předvolání k ústnímu jednání, ale mezitím právní zástupce žalobce informoval správní orgán I. stupně, že mu žalobce vypověděl plnou moc s tím, že nově jej bude zastupovat pan R. B., jehož zmocnění však nebylo doloženo plnou mocí. Správní orgán I. stupně následně vydal napadené rozhodnutí (ze dne 21.11.2022), které bylo doručeno do datové schránky žalobce dne 21.11.2022.

Dále se žalovaný vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce proti rozhodnutí MÚ Nýřany ze dne 21.11.2022, jelikož odvolání vyhodnotil jako včasné a přípustné. Závěrem žalovaný

vedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž zjištěná pochybení napravit změnou rozhodnutí v odvolacím řízení. Vzhledem k tomu, že neshledal žádné vady, které by nebylo možno zhojit tímto způsobem, ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 23.3.2023** uvedl, že ze spisu je zřejmé, že první zrušené rozhodnutí Městského úřadu o přestupku (č. l. 49) bylo vydáno dne 2.11.2021. Tento den došlo k přerušení promlčecí lhůty a začala běžet lhůta nová. Druhé rozhodnutí o přestupku bylo vydáno až dne 21.11.2022, tedy až po uplynutí promlčecí lhůty, která uplynula dnem 2.11.2022. S ohledem na uvedené mělo být řízení o přestupku dle § 86 odst. 1 písm. h) zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich zastaveno. Správní orgán I. stupně namísto toho však vydal napadené rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinného z přestupku. Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán zánik odpovědnosti přehlédl a odvolatel v odvolání zánik odpovědnosti nenamítal, zdejší správní orgán prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Vzhledem k tomu, že zánik odpovědnosti za přestupek je skutečností, ke které je odvolací správní orgán povinen přihlédnout z úřední povinnosti, je žalované rozhodnutí, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně nezákonné, a proto žalovaný navrhuje, aby uvedená rozhodnutí byla soudem zrušena. Dále bylo uvedeno, že žalovaný nicméně navrhuje soudu zvážit aplikaci ust. § 60 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., správního řádu soudního, podle něhož *„Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo*

státu zcela nebo zčásti nepřiznává.“ Žalovaný předně upozornil na to, že žalobce, ač mu tato skutečnost byla zjevně známa, neuplatnil námitku promlčení v podaném odvolání. Místo toho podal obsahově zcela totožné odvolání jako to, které směřovalo proti prvnímu zrušenému rozhodnutí o přestupku. Kdyby žalobce tuto námitku uplatnil již v podaném odvolání, žalovaný by rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a řízení o přestupku zastavil. Žalobce tedy sám svým procesním postupem podstatnou měrou přispěl k tomu, že věc musela dospět do fáze soudního řízení. Tehdejší zmocněnec žalobce Mgr. Burda navíc v řízení vytvářel procesní zmatky, když informoval správní orgán, že mu žalobce vypověděl plnou moc, s tím, že nově jej bude zastupovat nový zmocněnec, jehož plnou moc přikládá v příloze, ač žádnou plnou moc nepředložil (viz. podání na č. l. 81 spisu). Žalovaný byl (je) zastoupen dvěma zjevně vzájemně spolupracujícími advokáty Mgr. Burdou a JUDr. Fleglem, kteří jsou známí cíleným vytvářením procesních zmatků. Klienti obou advokátů předně soustavně podávají nepodepsané odpory proti příkazům, tak jako i v daném případě. V případě, kdy si správní orgán nevšimne, že odpor není podepsán, se následně po celé správní řízení chovají, jako by odpor podali řádně a následně až v soudním řízení namítají, že odpor ve skutečnosti nepodali a rozhodnutí vzešlé z řízení, které po podání odporu následovalo, bylo nezákonné. Zároveň žalovaný odkázal na rozsudky NSS č.j. 10 As 241/2019-36 ze dne 4.12.2019, 10 As 24/2015-71 ze dne 2.5.2017 a 3 As 309/2021-42 ze dne 6.1.2023. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud zrušil žalobou napadená rozhodnutí a zároveň aby žalobci z důvodů zvláštního zřetele hodných nepřiznal náhradu nákladů řízení, dále souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání.

5. Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci soud zjistil, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 7.2.2023 (popis skutku i správního řízení) i ve vyjádření žalovaného ze dne 23.3.2023 odpovídají obsahu spisu (data rozhodnutí správních orgánů a jejich doručení žalobci). Rozhodnutí MÚ ze dne 21.11.2022 bylo doručeno žalobci dne 21.11.2022 prostřednictvím datové schránky a rozhodnutí žalovaného

ze dne 7.2.2023 bylo doručeno žalobci dne 8.2.2023 také prostřednictvím datové schránky.

6. **Žalobce v replice dne 4.4.2023** mimo jiné uvedl, že v dané věci neexistují žádné důvody zvláštního zřetele hodné, aby soud výjimečně rozhodl, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává. Žalovaný uvedl, že „žalobce, ač mu tato skutečnost byla zjevně známa, neuplatnil námitku promlčení v podaném odvolání“. Žalobci tato skutečnost nebyla známa a žalovaný nic takového neprokázal ani neuvedl, z čeho má být ona „skutečnost zjevná“. *I kdyby bylo pravdou, že „Tehdejší zmocněnec žalobce Mgr. Burda informoval správní orgán, že mu žalobce vypověděl plnou moc, s tím, že nově jej bude zastupovat nový zmocněnec, jehož plnou moc přikládá v příloze, ač žádnou plnou moc nepředložil“, tak takový postup v řízení nevytvořil žádný zmatek a navíc nijak nesouvisí s důvody, pro které bylo ve věci vydáno nezákonné rozhodnutí.* Žalovaný není zastoupen „dvěma zjevně vzájemně spolupracujícími advokáty“, ale pouze jedním advokátem, který s Mgr. Burdou nijak nespolupracuje (nezná ho a nikdy ho neviděl). Advokát žalobce není znám cíleným vytvářením procesních zmatků (v dané věci žádný takový zmatek ani neexistoval) a jeho klienti soustavně nepodávají nepodepsané odpory proti příkazům, mimo jiné jednoduše proto, že advokát žalobce nikoho v žádném správním řízení nikdy nezastupoval. Nadto je požadavek, aby žalobci nebyly přiznány náklady řízení, neboť jeho advokát údajně v jiných řízeních (!) činil obstrukce, prima facie natolik absurdní, že se jím není třeba dále zaobírat. Závěrem bylo uvedeno, že žalobce na podané žalobě v plném rozsahu setrvává.
7. Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
8. V § 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 s.ř.s. je stanoveno: *Je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.*
9. Dle § 2 odst. 4 **správního řádu** *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*
10. Podle § 68 odst. 3 věta první **správního řádu** *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
11. V § 29 písm. a) **zákona o odpovědnosti za přestupky** je stanoveno: „Odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby“.
12. Dle § 30 písm. a) **uvedeného zákona** *promlčecí doba činí 1 rok.*
13. Podle § 32 odst. 2 písm. a) **téhož zákona** *promlčecí doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku.*

14. Dle § 32 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona *promlčecí doba se přerušuje vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.*
15. Podle § 86 odst. 1 písm. h) stejného zákona *správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže odpovědnost za přestupek zanikla.*
16. V projednávané věci žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2023 i předcházejícího rozhodnutí MÚ ze dne 21.11.2022 z důvodů v ní uvedených a soud s ohledem na níže uvedené rozhodné skutečnosti shledal, že žaloba je důvodná, což ostatně ve svém vyjádření uznal i žalovaný.
17. Obecně platí, že přestupek lze projednat ve lhůtě do jednoho roku od jeho spáchání, avšak tato lhůta se na základě zákonem stanovených podmínek přerušuje. K přerušení běhu promlčecí lhůty dojde zahájením řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání. Přerušením běhu lhůty pro projednání přestupku začíná běh nové jednorocní lhůty pro projednání přestupku.
18. Soud ve shodě s žalobcem i žalovaným shledal, že skutečně v této projednávané věci došlo k pochybení ze strany správních orgánů, když rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno a doručeno žalobci až po uplynutí zákonné jednoleté promlčecí lhůty, a to z důvodu, že k vydání rozhodnutí a jeho doručení v jednoleté prekluzivní lhůtě v daném případě nedošlo, když první rozhodnutí bylo vydáno dne 2.11.2021 a zánik odpovědnosti za přestupek nastal dne 3.11.2022. Druhé rozhodnutí ve věci přitom prvoinstanční správní orgán vydal až dne 21.11.2022, tedy 19 dní poté, co ve věci nastal zánik odpovědnosti za přestupek. Poté ani odvolací správní orgán, tj. žalovaný, předmětné pochybení nezjistil a po provedeném řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 21.11.2022 toliko část napadeného rozhodnutí změnil a ve zbytku rozhodnutí MÚ potvrdil, jak uvedeno shora. Správně měl žalovaný zjistit uplynutí promlčecí lhůty, čímž došlo k zániku odpovědnosti žalobce za přestupek, proto měl povinnost postupovat dle § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení zastavit, což však žalovaný neučinil, jelikož přehlédl, že již došlo k zániku odpovědnosti za přestupek a to ještě před vydáním rozhodnutí MÚ.
19. Vzhledem ke všem výše zjištěným skutečnostem soud napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 7.2.2023 zrušil stejně jako jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21.11.2022 pro nezákonnost ve smyslu § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému ve smyslu § 78 odst. 4 s.ř.s., neboť shledal žalobu důvodnou s ohledem na výše zjištěná pochybení správních orgánů (**výrok I. rozsudku**). Ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. je v dalším řízení správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Za dané situace v této věci, kdy došlo k zániku odpovědnosti žalobce za přestupek, je třeba postupovat ve smyslu citovaného § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení zastavit.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy úspěšný žalobce požadoval náhradu nákladů v žalobě, avšak její výši blíže nespecifikoval. Soud však neshledal důvod pro postup dle § 60 odst. 7 s.ř.s., jak požadoval žalovaný. Důvody zvláštního zřetele hodné pro tento postup soud neshledal, jelikož advokát JUDr. Emil Flegel ve správním řízení nezastupoval žalobce a navíc soud rozhoduje toliko o nákladech řízení před soudem. Žalobci tedy byla soudem přiznána částka 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, dále 9.300,-Kč za 3 úkony právní služby a 3.100,-Kč (převzetí právního zastoupení, sepsání

žalobního návrhu a replika žalobce), také 3x režijní paušál á 300,-Kč, tj. 900,-Kč, a částka 2.142,-Kč, tj. DPH 21% z částky 10.200,-Kč, což činí celkem 15.342,-Kč, a to v souladu s § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a h), § 13 odst. 4 a § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Předmětnou částku 15.342,-Kč je žalovaný povinen nahradit žalobci k rukám jeho zástupce advokáta JUDr. Emila Flegela, a to ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 19. prosince 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně